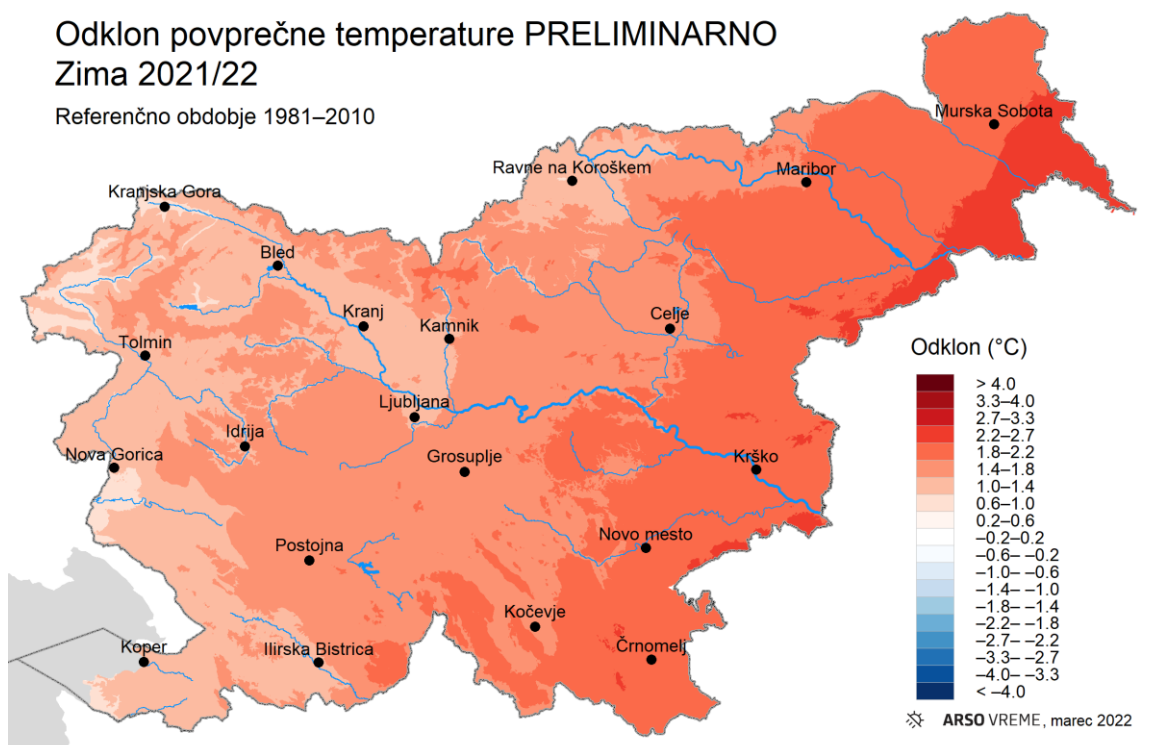

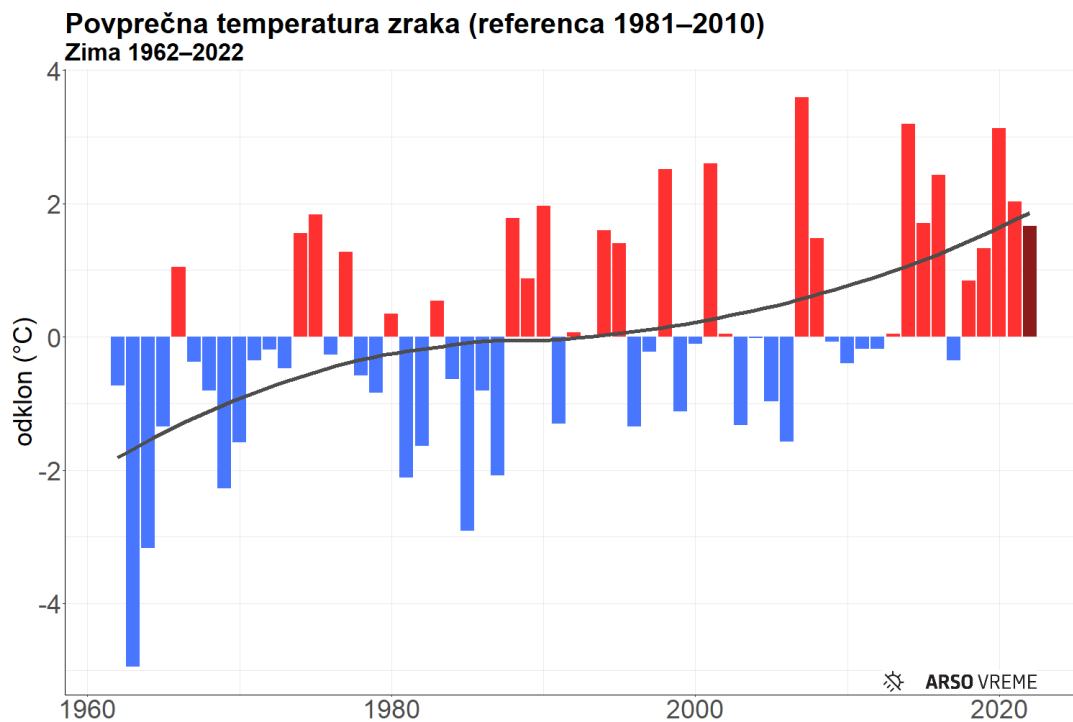
Podnebne značilnosti zime 2021/22

Po delnih in še ne povsem preverjenih podatkih je bila zima 2021/22 nadpovprečno topla, podpovprečno namočena, razen na severu Prekmurja, in nadpovprečno osončena.

Odklon povprečne temperature zraka od povprečja obdobja 1981/82–2010/11 je na državni ravni znašal 1,7 °C, kar letošnjo zimo uvršča med 12 najtoplejših od leta 1961. V tem obdobju je bila najtoplejša zima 2006/07, s temperaturnim odklonom 3,6 °C, odklon nad 3 °C pa imata še zimi 2013/14 in 2019/2020, z odklonoma 3,2 °C oz. 3,1 °C. Najhladnejša je bila v tem obdobju zima 1962/63, z odklonom –4,9 °C, sledi pa ji zima 1963/64 z odklonom –3,2 °C. Vsi trije meseci zime so imeli pozitiven odklon temperature: december 0,9 °C, januar 1,3 °C in februar 2,8 °C. Prostorsko gledano je bil temperaturni odklon največji na severovzhodu in vzhodu države, kjer je ob hrvaški meji znašal nad 2,2 °C, proti zahodu pa se je manjšal in dosegal na Obali, v delih Vipavske doline in doline Soče vrednosti med 0,6 °C in 1,0 °C. Glede na temperaturni razpon v obdobju 1981/82–2010/11 je bilo v večini države toplo (med tretjim kvartilom in devetim decilom). Letošnja zima je peta v nizu zaporednih zim s pozitivnim temperaturnim odklonom glede na obdobje 1981/82–2010/11. V tem tisočletju je bilo 13 zim s pozitivnim in devet z negativnim odklonom temperature. Od najmanj šestdesetih let prejšnjega stoletja se zime v povprečju ogrevajo. Linearni trend ogrevanja v tem obdobju znaša okrog 0,4 °C/desetletje in je statistično značilen.

Slika 1. Odklon povprečne temperature zraka pozimi 2021/22 od povprečja tridesetletnega referenčnega obdobja 1981/82–2010/11

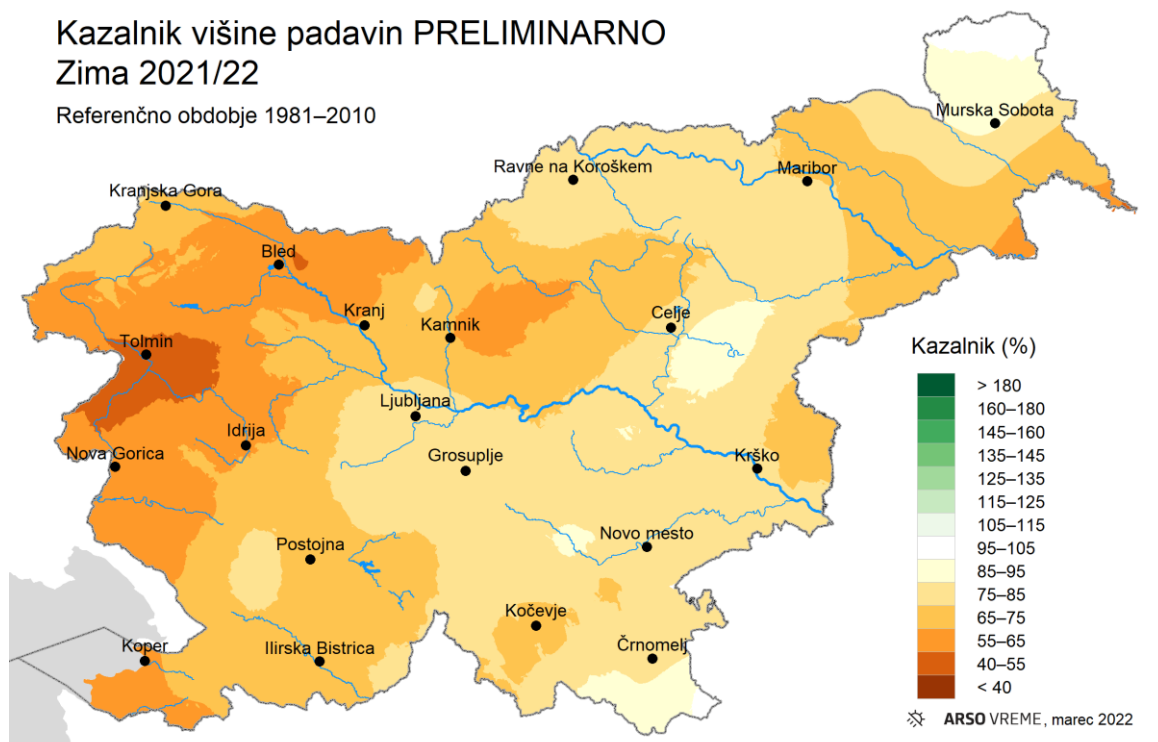
Slika 2. Odklon povprečne temperature zraka v zimah 1961/62–2021/22 od povprečja tridesetletnega referenčnega obdobja 1981/82–2010/11. Z rdečo so označene nadpovprečno tople zime, z modro hladnejše od povprečja. Letošnja zima je označena s temnejšo barvo.

Padavin je bilo podpovprečno, razen na severu Prekmurja, kjer jih je bilo povprečno. Kazalnik višine padavin na ravni države glede na referenčno obdobje 1981/82–2010/11 je znašal 73 %, kar uvršča zimo 2021/22 med 13 najmanj namočenih od leta 1961. Najmanj sta bili v tem obdobju namočeni zimi 1974/75 in 1991/92, s kazalnikoma 30 % oz. 33 %, najbolj pa zima 1976/77 s kazalnikom 209 %. V zimi 2021/22 so bili vsi trije meseci podpovprečno namočeni: december s kazalnikom 92 %, januar 54 % in februar 64 %. Najbolj suho je bilo na zahodu države, kjer je kazalnik višine padavin dosegel v najbolj suhih predelih vrednosti med 40 in 55 %, proti vzhodu države pa se je v grobem relativna višina padavin višala in dosegla na severu Prekmurja vrednosti okrog 100 %, razen v Slovenskih goricah, kjer je kazalnik padavin znašal od 65 do 75 %. Glede na razpon oz. pogostost padavin v obdobju 1981/82–2010/11 je bila zahodna polovica Slovenije, razen Ljubljanske kotline, suha (med prvim decilom in prvim kvartilom), vzhodna polovica in Ljubljanska kotlina pa normalno namočena (med prvim in tretjim kvartilom). V tem tisočletju je bilo 11 zim s kazalnikom padavin pod in 11 nad vrednostjo dolgoletnega povprečja. Od sredine devetdesetih let prejšnjega stoletja se višina padavin pozimi zvišuje.

Kazalnik višine padavin PRELIMINARNO

Zima 2021/22

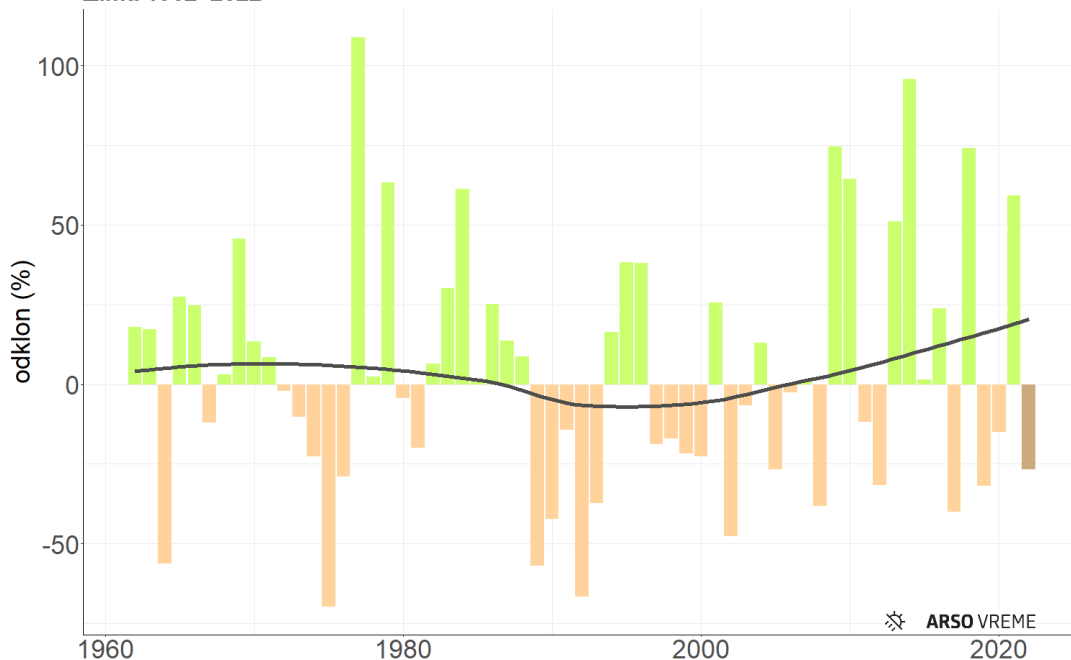
Referenčno obdobje 1981–2010

Slika 3. Kazalnik višine padavin pozimi 2021/22 glede na povprečje tridesetletnega referenčnega obdobja 1981/82–2010/11

Višina padavin (referenca 1981–2010)

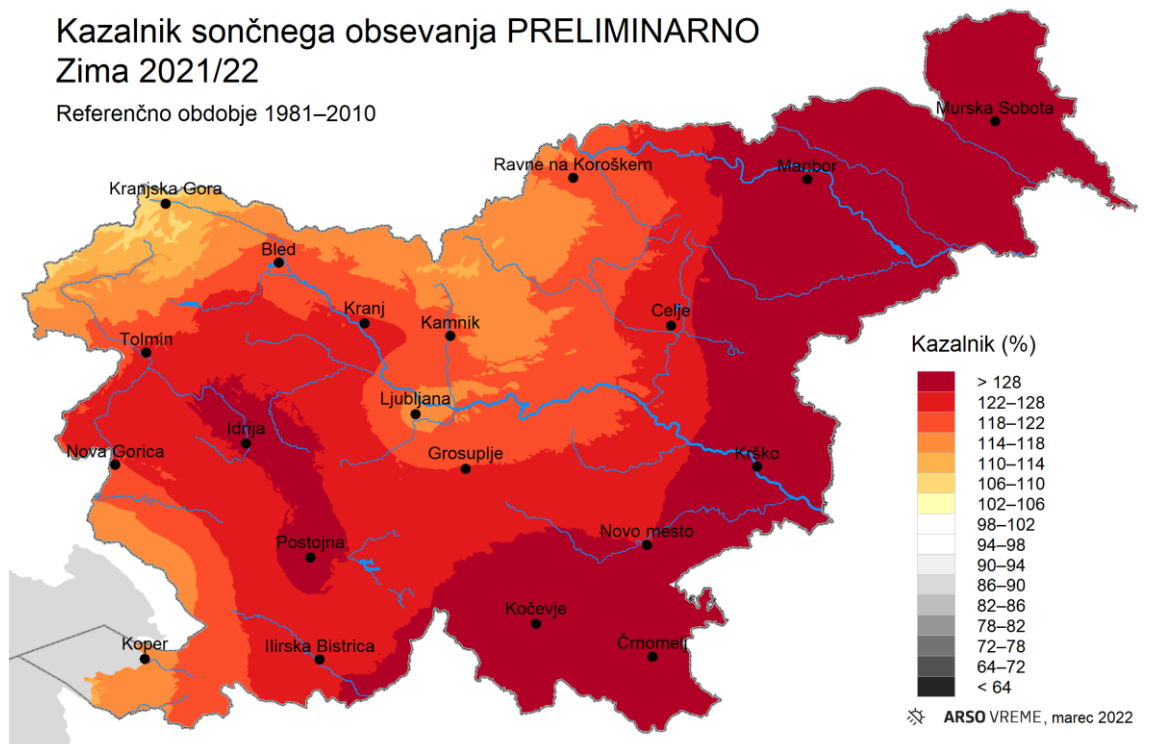
Zima 1962–2022

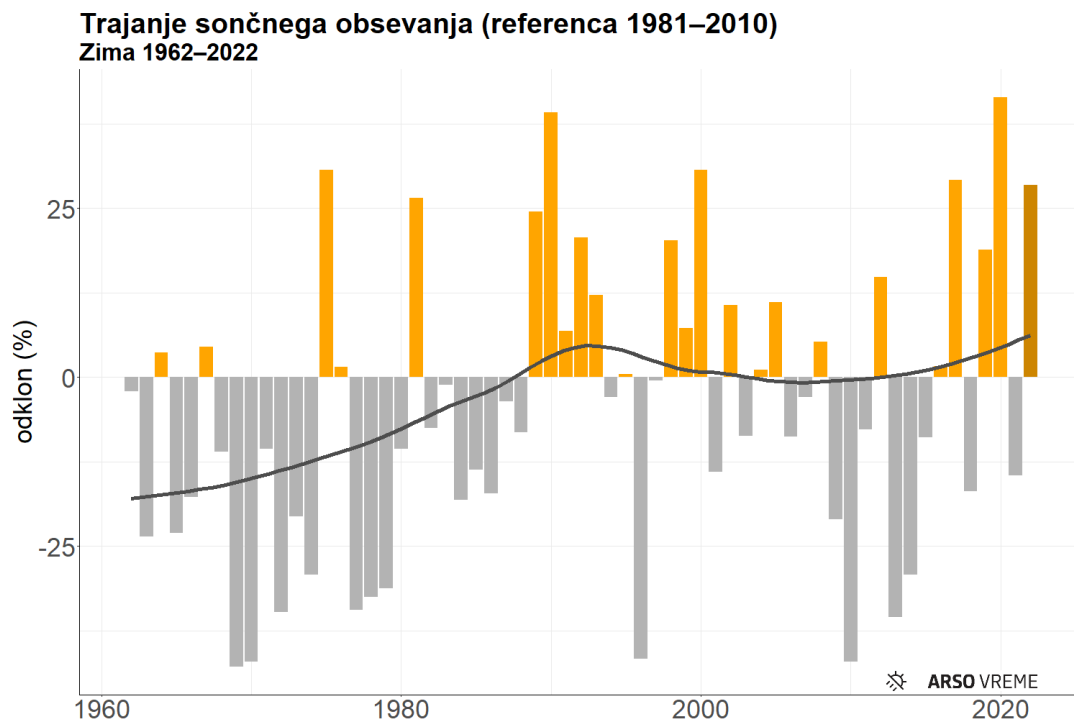
Slika 4. Relativni odklon višine padavin v zimah 1961/62–2021/22 glede na povprečje tridesetletnega referenčnega obdobja 1981/82–2010/11. Z zeleno so označene nadpovprečno, z rjavo pa podpovprečno namočene zime. Letošnja zima je označeno s temnejšo barvo.

Osončenost je bila v letošnji zimi nad povprečno vrednostjo obdobja 1981/82–2010/11. Kazalnik trajanja sončnega obsevanja na državni ravni je znašal okrog 128 %, kar letošnjo zimo uvršča med

šest najbolj osončenih od leta 1961. V tem obdobju je bila najbolj osončena zima 2019/20, s kazalnikom osončenosti 141 %, najmanj pa zima 1968/69, s kazalnikom 57 %. K osončenosti letošnje zime je največ prispeval januar, s kazalnikom sončnega obsevanja na državni ravni 162 % in zato tretji najbolj osončeni januar od leta 1961. December je bil povprečno osončen, s kazalnikom 99 %, nadpovprečno pa je bil osončen še februar, s kazalnikom 120 %. Prostorsko je bil kazalnik trajanja sončnega obsevanja največji v severovzhodni in vzhodni Sloveniji ter delu dinarske gorske pregrade, kjer je znašal več kot 128 %, proti osrednji Sloveniji, zahodu in severozahodu pa se je manjšal in dosegal najnižje vrednosti od 106 % do 110 %. Glede na razpon oz. pogostost trajanja sončnega obsevanja v obdobju 1981/82–2010/11 je bila večina Slovenije nadpovprečno osončena (med tretjim kvartilom in devetim decilom), na posameznih merilnih mestih celo zelo osončena (nad devetim decilom), v višinah (Alpe) pa normalno osončena (med prvim in tretjim kvartilom). V povprečju je osončenost pozimi na ravni države od leta 1961 do začetka devetdesetih let naraščala, nato padala in od druge polovice prvega desetletja tega tisočletja spet narašča. V tem tisočletju je bilo 10 zim s kazalnikom nad in 12 pod vrednostjo dolgoletnega povprečja 1981/82–2010/11.

Slika 5. Kazalnik trajanja sončnega obsevanja pozimi 2021/22 glede na povprečje tridesetletnega referenčnega obdobja 1981/82–2010/11

Slika 6. Relativni odklon trajanja sončnega obsevanja v zimah 1961/62–2021/22 glede na povprečje tridesetletnega referenčnega obdobja 1981/82–2010/11. Z oranžno so označene nadpovprečno, s sivo pa podpovprečno osončene zime. Letošnja zima je označeno s temnejšo barvo.

Po nižinah je bila zima 2021/22 skromna s snegom, snežna odeja je večinoma vztrajala le nekaj dni sredi decembra, ponekod pa tudi del januarja. Februar je bil povsem »zelen« in s tem podoben predhodnim trem februarjem. V gorah so bile snežne razmere drugačne; konec novembra in v začetku decembra je zapadlo veliko snega. V Ratečah je snežna odeja 10. decembra segala 86 cm visoko, na Voglu 145 cm in na Kredarici 180 cm. To je precej nad povprečjem za prvo polovico decembra. Kasneje so bile padavine skromne, a ker ni bilo izrazitih odjug se je povprečno debela snežna odeja v nekaterih alpskih dolinah obdržala še v marec. Na Kredarici je bilo le 6. januarja nad 2 metra snega (215 cm), februarja pa je bilo snega približno toliko kot sredi decembra.

Po sezonski statistiki temperature zraka in višine padavin je bila letošnja zima na ravni države zelo podobna zimi 1973/74, ki je bila nekoliko hladnejša in bolj namočena. Se pa zima 1973/74 znatno razlikuje od minule po trajanju sončnega obsevanja. Temperaturni odklon v zimi 1973/74 je padal podobno od severovzhoda proti zahodu, le da je bil največji nad Slovenskimi gorami, delom Koroške in Pomurja, padavin na zahodu ni primanjkovalo, najmanj pa jih je bilo v delih Štajerske in na jugovzhodu države. Tudi vremenski potek in regionalne razmere med omenjenima zimama so se precej razlikovali. Zemljevide odklonov za izbrane spremenljivke najdete na povezavi https://meteo.arso.gov.si/met/sl/climate/current/archive/annual_and_seasonal-charts/.